

בענין הזרעה מלאכותית

השאלה:

- א. האם מותר להוציא זרע מהבעל על מנת להזריעו באשתו?
- ב. האם מותר לבצע הזרעה מלאכותית באשה תוך ימי נידתה?
- ג. האם הבן או הבת מחייחסים אחרי הבעל לכל דבר והאם קיים הבעל בזה מצות פריה ורביה?

השובה:

- א. בשאלות ותשובות מהרש"ם, חלק ג' סימן רס"ח פסק, שאין בהוצאת זרע מהבעל לצורך הזרעה באשתו משום השחתה והוצאת זרע לבטלה כיון שאותו זרע לא ילך לאבוד. על כן כאשר מוציא הזרע מתוך כוונה לגרום לפריה ורביה אין בזה איסור. אכן המהרש"ם התנה את היתרו רק לשעת דחק גדול כשאין דרך אחרת לאשה להכנס להריון ובאופן זה הסכימו עוד פוסקים מגדולי האחרונים.
- ב. המהרש"ם פסק להתיר רק בימי טהרתה של האשה וכן כתבו הפוסקים האחרים וטעמם שגם בעיבוד באופן בלתי ישיר אם נעשה בזמן נידתה הטבע של הולד יהא פגום כבן נידה כיון שנקלט בימי נידתה. אכן אחד מרבני דורנו כתב עצה שהאשה תטבול קודם ימי ליבוטה ואז לפי רוב החשובות – תצא מגדר נידה דאורייתא, שהרי ספירת ז' נקיים בזמננו הוא רק חומרא מדרבי זירא;
- ג. גדולי האחרונים חקרו בשאלה אם קיים מצות פריה ורביה בנתעברה מאמבטי ודעת רבים שאכן קיים המצוה וכל-שכן בנידון וידון שלא נתעברה מאליה, אלא נעשה מעשה רב והשתדלות מרובה.

מסקנה:

אין להקל בהזרעה מלאכותית עד אשר ימצו כל האפשרויות בדרך הטבע. אכן כאשר אין דרך אחרת, נוטה המחבר להקל בשעת הדחק להוציא זרע מהבעל ולהזריעו באשתו אפילו בתוך ימי ספירתה בתנאי שתטבול קודם ליבוטה ובכך קיים הבעל מצות פריה ורביה הבן או הבת מחייחסים אחריו לכל דבר.

(שאלות ותשובות מנחת יצחק, חלק א', סימן נ').

מקורות נוספים:

ראה אטיא גליון ה' עמ' 28.